

Arrest

nr. 313 147 van 18 september 2024
in de zaken RvV X / XI en RvV X / XI

Inzake: 1. X (RvV X)
2. X (RvV X)

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat I. CUCCiarRE
Dorpsstraat 124
3900 PELT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X en X, die beiden verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, op 6 december 2023 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 november 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikkingen van 19 juli 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 september 2024.

Gehoord de verslagen van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN/M. KALIN , die *loco* advocaat I. CUCCiarRE verschijnt voor de verzoekende partijen.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekende partij in de zaak RvV X (hierna: verzoeker) en verzoekende partij in de zaak RvV X (hierna: verzoekster), partners, die beiden verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, komen volgens hun verklaringen België binnen op 11 december 2019 en verzoeken samen op 18 december 2019 een eerste keer om internationale bescherming. Op 24 december 2020 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot de kennelijke ongegrondheid van de verzoeken en wordt zowel verzoeker als verzoekster internationale bescherming geweigerd. Verzoeker dient beroep in tegen de beslissing die ten aanzien van hem genomen werd bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad). In zijn arrest nr. X van 20 september 2021 verwerpt de Raad dit beroep. Verzoekster dient geen beroep in bij de Raad tegen de beslissing die ten aanzien van haar genomen werd. Verzoekster keert terug naar Georgië.

1.2. Zonder België te hebben verlaten, dient verzoeker een tweede verzoek om internationale bescherming in op 10 november 2021. Op 28 april 2022 verklaart de commissaris-generaal dit verzoek niet-ontvankelijk. Verzoeker tekent geen beroep aan tegen deze beslissing. Verzoeker keerde terug naar Georgië.

1.3. Op 1 februari 2023 keren verzoeker en verzoekster samen terug naar België en dienen zij samen op 3 februari 2023 een respectievelijk derde en tweede verzoek om internationale bescherming in. De commissaris-generaal beslist op 12 juni 2023 tot de niet-ontvankelijkheid van de volgende beschermingsverzoeken. Deze beslissingen worden op 28 juli 2023 door de commissaris-generaal ingetrokken. Op 21 november 2023 beslist de commissaris-generaal opnieuw tot de niet-ontvankelijkheid van de verzoeken. Dit zijn de thans bestreden beslissingen, die op 23 november 2023 aangetekend worden verzonden aan verzoeker en verzoekster.

1.4. De bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoeker, luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U bent Georgisch staatsburger van Georgische origine. U bent afkomstig uit Zestaphoni. U hebt een relatie met A. N. (O.V. X.XXX.XXX, CGVS ref. XX/XXXXX).

U verliet Georgië op 11 december 2019 en u diende op 18 december 2019 een eerste verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische asielinstanties samen met uw partner A. N. U verklaarde het volgende: U kende problemen met de politie. Op 17 mei 2019 werd u meegenomen door twee politieagenten die van u eisten dat u met hen zou samenwerken en dat u als informant zou fungeren. Indien u niet zou ingaan op hun eisen zouden ze uw geheime relatie met uw partner naar buiten brengen. De ex-man van uw partner, die ook politieagent is, zou u dan vermoorden. Tevens verklaarde u problemen te zullen krijgen met de vader van uw partner die ermee dreigde u en uw partner te vermoorden zodra hij op de hoogte raakte van jullie relatie. Uw echtgenote vreesde ook haar ex-echtgenoot.

Op 29 december 2020 verklaarde het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen uw verzoek kennelijk ongegrond. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigde deze beslissing op 20 september 2021 (arrest nr. 260 891). U tekende geen cassatieberoep aan.

Het verzoek van uw partner A. N. werd eveneens kennelijk ongegrond bevonden door het CGVS op 29 december 2020. Zij tekende geen beroep aan tegen deze beslissing. Uw partner keerde terug naar Georgië en verbleef in Zestaphoni.

Zelf keerde u niet terug naar Georgië. U diende op 10 november 2021 een tweede verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken. U verklaarde dat uw problemen in Georgië nog actueel zijn. U stelde dat u sinds 2014 à 2016 problemen kent met criminele autoriteiten (leden van de georganiseerde misdaad, thieves-in-law). U keurt de levenswijze van deze criminele figuren af, u gedroeg zich niet zoals hen en u wilde hen niet steunen, waardoor u in hun vizier kwam. U vreesde vooral voor K. Ga., Z. Go. en Z. B., allen criminelen die in uw regio wonen. U hebt twee aanvaringen gehad met Go.. In 2015 hoorde Go. u op een feestje uw mening verkondigen over de criminele autoriteiten waarop hij u fysiek aanviel. Om de vechtpartij niet te laten escaleren bent u vertrokken. In 2017 liep u Go. tegen het lijf op de markt en hij viel u onmiddellijk fysiek aan. U bent ook meteen vertrokken. Ga. heeft het in het bijzonder op u gemunt omdat u een relatie hebt met de ex-echtgenote van zijn broer. Hij verklaarde in het openbaar dat hij u zou neerschieten. In september 2021 heeft B., die de meeste autoriteit geniet binnen het criminele milieu, beslist dat u maandelijks een som geld ten belope van 150 à 200 euro moest betalen. Hij bracht u daarvan op de hoogte door u op te bellen via het telefoonnummer van uw broer en dreigde ermee dat het niet goed zou komen met u indien u niet betaalde. Hij verweet u dat u geen echte man bent, aangezien een echte man niet trouwt met de vrouw van een andere man. U hebt het geld niet betaald.

Op 29 april 2022 verklaarde het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen uw tweede verzoek niet-ontvankelijk. U tekende geen beroep aan tegen deze beslissing.

In de loop van april 2022 keerde u terug naar Georgië. U volgde gedurende twee maanden een opleiding in Tbilisi en daarna ging u terug in uw dorp wonen en werkte u. U kreeg terug problemen omwille van uw relatie met N., een gescheiden vrouw. U werd bedreigd zowel door een lid van de politie als door een

crimineel. U werd in elkaar geslagen en u moest hierdoor zelfs naar het ziekenhuis. Er werd ook gezegd dat u het geld moest geven aan de criminele bendes. U diende klacht in bij de politie, maar de politie beschermt deze bendes omdat zij helpen bij het ronselen van stemmen wanneer er verkiezingen zijn. U leefde in angst en u besloot Georgië opnieuw te ontvluchten. U reisde op 1 februari 2023 samen met uw partner naar België en jullie kwamen hier diezelfde dag aan. Op 3 februari 2023 werd uw derde verzoek om internationale bescherming geregistreerd door de DVZ. Uw partner A. N. diende eveneens op 3 februari 2023 haar tweede verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw derde verzoek legt u volgende documenten neer: een kopie van een medisch verslag opgesteld op 8 juni 2023, een kopie van een getuigschrift van echtscheiding van uw partner, een medisch-psychisch attest van uw partner, een door u en uw partner opgestelde handgeschreven brief, een USB-stick met daarop een video die u als 'familieterreur' omschrijft en een kopie van een attest waaruit blijkt dat u lid bent van een politieke partij.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste en uw tweede verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen. Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden. In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Vooreerst dient beklemtoond te worden dat uw eerste verzoek door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing kennelijk ongegrond omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. Er werd vastgesteld dat uw verklaringen tal van incoherenties en tegenstrijdigheden bevatten. Deze beslissing en beoordeling werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigd. U tekende geen cassatieberoep aan binnen de wettelijk voorziene termijn, zodat alle beroepsmiddelen uitgeput zijn en de beoordeling van uw eerste verzoek is komen vast te staan, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. In het kader van uw tweede verzoek hebt u geen dergelijke nieuwe elementen aangevoerd, zodat uw verzoek niet-ontvankelijk werd verklaard. U tekende geen beroep aan tegen deze beslissing bij de RvV en u voert in het kader van onderhavige aanvraag geen elementen of gegevens aan die een ander licht werpen op de beoordeling inzake uw tweede verzoek zodat deze gehandhaafd blijft.

Wat betreft uw derde verzoek dient te worden vastgesteld dat er evenmin nieuwe elementen voorhanden zijn die de kans aanzienlijk vergroten dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt:

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorige verzoeken hebt uiteengezet – namelijk dat u opnieuw bedreigingen en problemen kreeg omwille van uw relatie met uw partner N. A., dat leden van het crimineel milieu u willen afpersen, dat een lid van het crimineel milieu u zelfs in elkaar sloeg en dat de politie deze criminelen bescherming biedt (DVZ, verklaring volgend verzoek, nr. 17 en 20) - moet worden beklemtoond dat uw vorige verzoeken door het CGVS werden afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. Er kon immers geen enkel geloof worden gehecht aan de problemen die u zou gekend hebben met leden van de Georgische politie,

noch aan uw relaas omtrent u zogenaamde geheime relatie met uw huidige partner en haar problematische echtscheiding, noch aan het relaas dat u aanvoerde bij uw tweede verzoek rond uw problemen met criminele figuren. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig verzoek bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

Bovendien moet opgemerkt worden dat uw vrijwillige terugkeer naar Georgië en uw keuzes in het kader van deze terugkeer opvallend zijn indien u werkelijk voorheen ernstige problemen zou hebben gekend en zou moeten vrezen. U stelt namelijk dat u na een opleiding van twee maanden in Tbilisi terugkeerde naar uw eigen dorp, dat u gedurende drie of vier maanden in uw dorp woonde en dat u opnieuw aan de slag ging bij de Credobank (DVZ, verklaring volgend verzoek, nr. 10 en 16). Dergelijk gedrag waarmee u zich op eigen initiatief opnieuw in de onmiddellijke nabijheid van uw belagers vestigt, wekt verbazing en lijkt onverenigbaar met het gedrag dat zou verwacht worden van iemand die eerder diezelfde omgeving diende te ontvluchten. Dit relativeert en ondermijnt eens te meer de door u aangehaalde vrees.

De documenten die u neerlegt in het kader van uw derde verzoek zijn evenmin van die aard dat ze de kans minstens aanzienlijk groter maken dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt:

Wat de kopie van een medisch verslag van een medische behandeling in het ziekenhuis die u kreeg op 19 november 2022 betreft, moet worden vastgesteld dat in dit document geen bewijs kan worden gevonden van de door u aangehaalde asielmotieven. Het attest bevat een anamnese waaruit blijkt dat u die dag buikpijn had, somt op welke onderzoeken werden uitgevoerd, welke medicatie u werd toegediend en dat u diezelfde dag het ziekenhuis terug mocht verlaten. Uit het attest kan op geen enkele wijze worden opgemaakt dat uw medische klachten op dat moment gelinkt zouden kunnen zijn aan daden van vervolging of ernstige schade. De kopie van het medisch attest bevat dus geen informatie die iets zou kunnen wijzigen aan de voorgaande beoordeling van uw verzoeken.

Het getuigschrift van echtscheiding werd eerder al neergelegd in het kader van het eerste verzoek van uw partner en vormt geen nieuw element. Haar echtscheiding werd overigens op zich niet betwist. Het louter opnieuw neerleggen van hetzelfde document doet op geen enkele wijze afbreuk aan de voorgaande beoordeling van uw verzoeken.

Het medisch-psychisch attest van 5 april 2023 staat dat uw partner, A. N., psychische problemen kent en hiervoor in België een psycholoog raadpleegde. Uit dit attest van de psycholoog, blijkt dat uw partner sinds 4 april 2023, dus daags voor het opstellen van het attest, wordt opgevolgd. Het attest beschrijft het 'klinisch beeld' met symptomen van posttraumatisch stresssyndroom, symptomen van een angstproblematiek en andere symptomen volgens het discours van de patiënt waaronder piekeren en een zelfmoordpoging. Hierbij valt op dat er bijzonder veel symptomen worden opgenoemd terwijl de psychische begeleiding pas werd opgestart daags voordien en dat deze symptomen louter worden opgesomd zonder verdere duiding of onderbouwing, wat maakt dat de bewijswaarde van dit attest beperkt blijft.

Verder wordt het relaas van uw partner over haar problematisch gedwongen huwelijk hernomen in het attest. In dat verband moet opgemerkt worden dat een dergelijk psychisch attest geenszins een sluitend bewijs vormt voor de omstandigheden waarin de hierin vermelde psychische symptomen en problemen werden opgelopen. Een psycholoog kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen die aan de basis zouden liggen van de psychische problemen. Bij het vaststellen van een diagnose en de eventuele achterliggende feiten is de psycholoog immers afhankelijk van hetgeen hem in de gezegden van de patiënt wordt aangereikt. Het in casu neergelegde psychische attest is, zoals eveneens duidelijk blijkt uit de inhoud, minstens voor wat betreft de oorzaak van uw partners psychische problematiek, dan ook nadrukkelijk gebaseerd op haar gezegden. Het loutere gegeven dat uw partner ten overstaan van haar psycholoog elementen van haar vluchtrelaas, dat ongeloofwaardig werd bevonden, herneemt, doet op geen enkele wijze afbreuk aan de voorgaande beoordeling van dit relaas.

De door u en uw partner getekende handgeschreven brief waarin jullie melden dat jullie nog steeds bezig zijn met het verzamelen van bewijsstukken en documenten en waarin jullie verzoeken om een persoonlijk onderhoud te organiseren omdat jullie niet alles konden vermelden bij de DVZ, bevat geen enkel concreet nieuw element dat de kans minstens aanzienlijk groter zou kunnen maken dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Uw loutere blote bewering dat u niet alles kon vertellen – zonder enige toelichting waar dit dan over zou gaan – kan niet worden gevolgd. Van een verzoeker om internationale

bescherming wordt verwacht dat hij zo spoedig mogelijk alle relevante informatie en bewijsstukken aanbrengt bij de bevoegde asielinstanties. Bovendien dient u reeds voor de derde maal een verzoek in bij de Belgische asielinstanties en bent u dus vertrouwd met de modaliteiten van zo'n verzoek. Er werd u bij de DVZ ook uitgelegd dat u alle nieuwe elementen en documenten moest aanbrengen en dat het CGVS niet verplicht is om u op te roepen voor een gehoor (zie: DVZ, verklaring volgend verzoek). U hebt bovendien ook eerder al elementen laattijdig aangebracht waarbij u ook al beweerde dat u niet alles kon vertellen wat niet als een plausibele uitleg kon worden aanvaard (zie: beslissing CGVS inzake uw tweede verzoek). Het heeft er dan ook alle schijn van dat u telkens een aantal 'nieuwe elementen' achter de hand wenst te houden in de hoop op die manier uw procedures te rekken. Dit doet sterk denken aan proceduremisbruik.

De videobeelden die u overmaakt zijn ook niet van die aard dat ze alsnog kunnen aantonen dat u in Georgië wordt vervolgd. Op deze beelden is een man te zien met verwondingen in het aangezicht die medische verzorging krijgt (hechtingen). Hoe hij deze verwondingen opliep is echter niet te zien op de beelden. De man in beeld zou uw broer zijn, maar zijn identiteit kan niet onomstotelijk blijken uit de beelden. Hoe dan ook kan uit deze beelden geenszins besloten worden dat de persoon in kwestie, mogelijkerwijze uw broer, de verwondingen opliep omwille van feiten van vervolging waardoor ook u gevaar zou lopen in uw land van herkomst. Uw verklaring dat uw broer in elkaar werd geslagen door enkele van dezelfde bendeleden als diegenen waar u zelf mee te maken kreeg vloeit immers volledig voort uit een ongeloofwaardig bevonden relaas (zie beroepsschrift van 2 juli 2023). Bij gebrek aan geloofwaardige verklaringen die meer duidelijkheid scheppen over de omstandigheden die aan de basis liggen van het aanvullende stuk dat u neerlegt, is het stuk op zich onvoldoende bewijskrachtig om te worden gekwalificeerd als een nieuw element dat de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maakt.

Ten slotte legt een kopie van een attest neer ter staving van uw politieke activiteiten. Volgens dit attest was of bent u lid van 'European Georgia' en was u actief betrokken bij partijactiviteiten. U zou ook bijzonder behulpzaam geweest zijn tijdens de verkiezingen in 2020 en 2021. Uw beweerd politiek engagement werd evenwel al onderuit gehaald in het kader van uw eerste verzoek. Uw kennis van uw partij bleek namelijk ondermaats te zijn en u legde ook verklaringen af die in strijd waren met objectieve informatie over het ontstaan van voornoemde politieke partij. U werd al in het kader van uw eerste verzoek uitdrukkelijk verzocht uw politieke activiteiten te staven met documenten, maar u hebt steeds nagelaten dit te doen tot nu. Het gegeven dat u nu ineens - manifest laattijdig - met een kopie van een attest komt aanzetten om alsnog een bewijs te leveren van uw politieke activiteiten, kan uw geloofwaardigheid niet herstellen. Er kan niet worden ingezien om welke reden u er pas jaren later in geslaagd zou zijn dergelijk attest te bekomen indien u werkelijk een partijlid was. Aan documenten kan hoe dan ook slechts bewijswaarde worden toegeschreven voor zover ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen. Voorts moet worden vastgesteld dat het louter een kleurenkopie betreft, waarvan de authenticiteit op geen enkele wijze kan worden nagegaan. Daarenboven roept ook de inhoud van het attest ernstige twijfels op aangezien de auteur stelt dat u geholpen heeft bij de verkiezingen in 2020 en 2021 terwijl uit uw administratief dossier blijkt dat u van 11 december 2019 tot april 2022 in België verbleef.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Gelet op de meest recente informatie waarover het CGVS beschikt (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 16 januari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20230116.pdf), blijft de beoordeling van de mogelijkheid tot het verkrijgen van nationale bescherming gedaan in het kader van uw vorige verzoek in uw hoofde onveranderd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

*Ik breng de staatssecretaris en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terughouding van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.
(...)”*

1.5. De bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoekster, luidt als volgt:

“(...)”

A. Feitenrelaas

U bent een Georgisch staatsburger van Georgische afkomst. U bent afkomstig uit Zestaphoni. U heeft een relatie met T. I. (O.V. X.XXX.XXX, CGVS ref. XX/XXXXXX).

Op 18 december 2019 diende u samen met uw partner T. I. een eerste verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische asielinstanties. U baseerde zich hierbij op dezelfde asielmotieven als deze van uw partner. U kende problemen in het kader van uw huwelijk en omwille van uw relatie met uw huidige partner.

Op 29 december 2020 verklaarde het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen uw verzoek kennelijk ongegrond. U tekende geen beroep aan tegen deze beslissing.

U keerde terug naar Georgië op 31 januari 2021 en u verbleef in Zestaphoni. U dacht dat u uw problemen zou kunnen oplossen door naar de Georgische politie te stappen, maar uiteindelijk kon u geen bescherming verkrijgen tijdens de periode van ongeveer twee jaar dat u terug in Georgië woonde. U ondervond nog steeds problemen omwille van uw relatie met uw huidige partner. Jullie relatie werd niet aanvaard en bij uw terugkeer naar Georgië werden uw problemen in dit verband nog erger. De hele maatschappij, uw familie en uw burens vielen u lastig, scholden u uit, scholden uw kind uit, spuwden naar u, sloegen u en gooiden stenen. U kon zich amper buitenshuis begeven. U diende klacht in, maar er werd niet opgetreden. De politie hielp u niet omdat u als gescheiden vrouw een slechte reputatie genoot en probeerde u zelfs te verkrachten. U besloot opnieuw Georgië te ontvluchten. U reisde op 1 februari 2023 samen met uw partner naar België en jullie kwamen hier diezelfde dag aan. Op 3 februari 2023 werd uw tweede verzoek om internationale bescherming geregistreerd door de DVZ. Uw partner T. I. diende eveneens op 3 februari 2023 zijn derde verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw derde verzoek legt u samen met uw partner volgende documenten neer: een kopie van een medisch verslag van uw partner opgesteld op 8 juni 2023, een kopie van een getuigschrift van echtscheiding, een medisch-psychisch attest, een door u en uw partner opgestelde handgeschreven brief, een USB-stick met daarop een video die u als ‘familierterreur’ omschrijft en een kopie van een attest waaruit blijkt dat uw partner lid is van een politieke partij.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

U legt een medisch-psychisch attest neer van 5 april 2023 waaruit blijkt dat u psychische problemen kent en hiervoor in België een psycholoog raadpleegde. Uit dit attest van psycholoog mevrouw Kiekens, blijkt dat u sinds 4 april 2023, dus daags voor het opstellen van het attest, wordt opgevolgd. Het attest beschrijft

het 'klinisch beeld' met symptomen van posttraumatisch stresssyndroom, symptomen van een angstproblematiek en andere symptomen waaronder piekeren en een zelfmoordpoging. Hierbij valt op dat er bijzonder veel symptomen worden opgenoemd terwijl de psychische begeleiding pas werd opgestart daags voordien en dat deze symptomen louter worden opgesomd zonder verdere duiding of onderbouwing, wat maakt dat de bewijswaarde van dit attest beperkt blijft. Het attest is niet van die aard om aan te tonen dat u niet in staat zou zijn om op volwaardige en functionele wijze deel te nemen aan de procedure internationale bescherming.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden. In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Vooreerst dient beklemtoond te worden dat uw eerste verzoek door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing kennelijk ongegrond omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. U hebt hier tegen geen beroep aangetekend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en voert in het kader van onderhavige aanvraag evenmin gegevens of elementen aan die een ander licht werpen op de uitkomst van uw eerste asielaanvraag, zodat deze gehandhaafd blijft.

Wat betreft uw tweede verzoek dient te worden vastgesteld dat er geen nieuwe elementen voorhanden zijn die de kans aanzienlijk vergroten dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt:

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw eerste verzoek hebt uiteengezet, namelijk dat u problemen kreeg toen uw relatie met T. I. bekend raakte (DVZ verklaring volgend verzoek, nr. 20), moet worden beklemtoond dat uw vorig verzoek door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. Er kon geen geloof worden gehecht aan de problemen die u beweerde te kennen omwille van uw relatie met T. I. omdat jullie tegenstrijdige verklaringen aflegden over de aard van jullie relatie, over uw echtscheiding, over het moment waarop uw ex-partner al dan niet op de hoogte raakte van jullie relatie, dat uw relaas ernstige inconsistenties vertoonde aangaande uw gedwongen huwelijk en de aanloop naar de scheiding en dat er verder geen begin van bewijs werd aangebracht ter staving van de moeilijke scheiding zoals bijvoorbeeld het vonnis van de rechtbank. Deze motieven werden ook bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het arrest dat ten aanzien van uw partner werd gevelde. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige verzoek louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid. Gelet op het feit dat u in het kader van uw eerste verzoek helemaal niet aannemelijk hebt kunnen maken dat u ernstige problemen kende omwille van een problematische scheiding en uw nieuwe relatie met T. I., kan er evenmin geloof gehecht worden aan uw huidige verklaringen dat deze situatie zelfs nog uitbreiding kende bij uw terugkeer naar Georgië en dat u nu omwille van diezelfde redenen door 'heel de maatschappij' wordt lastig gevallen en bedreigd en dat de politie u niet zou willen helpen omdat u als gescheiden vrouw een slechte reputatie zou genieten. Hierbij moet nog opgemerkt worden dat het in deze context dan ook niet geloofwaardig kan worden geacht dat de politie u zelfs zou hebben proberen te verkrachten.

Tevens wekt het verbazing dat u gedurende de hele periode van uw terugkeer naar Georgië hebt verbleven in Zestaphoni en meer bepaald in Shuakvaliti (Shua Kualiti), het dorp waar u eerder ook al had verbleven in de periode 2015-2019 (zie: CGVS gehoorverslag 05/08/2020, pg 4). Zelfs nadat uw partner was teruggekeerd naar Georgië in april 2022 en hij u hierbij eventueel kon ondersteunen, ondernam u kennelijk geen enkele poging om u elders te vestigen zodat u wat afstand kon nemen van de personen die u lastig vielen. In een context van een lokaal probleem dat verband houdt met uw slechte reputatie als gescheiden vrouw met een nieuwe partner en waarbij u dermate belaagd werd dat u amper nog uw woning

kon verlaten, lijkt dit weinig aannemelijk. Dit relativeert en ondermijnt eens te meer de door u aangehaalde vrees.

Verder moet opgemerkt worden dat u zich beperkt tot loutere blote beweringen aangaande de door u aangehaalde nieuwe feiten na uw terugkeer naar Georgië en uw poging(en) om bescherming te verkrijgen terwijl u redelijkerwijs bewijsstukken zou moeten kunnen neerleggen ter staving van bijvoorbeeld de klacht die u zou hebben ingediend (DVZ, verklaring volgend verzoek, nr. 24). Indien u werkelijk zoals u beweert zou geprobeerd hebben om bescherming te verkrijgen van de Georgische autoriteiten na uw terugkeer mag hiervan een begin van bewijs worden verwacht.

U stelt ook dat u beschikt over schriftelijke getuigenissen, maar u legt deze tot op heden niet neer (DVZ, verklaring volgend verzoek, nr. 19). Van een verzoeker om internationale bescherming wordt nochtans verwacht dat hij zo spoedig mogelijk alle relevante informatie en bewijsstukken aanbrengt bij de bevoegde asielinstanties. Bovendien dient u voor de tweede maal en uw partner voor de derde maal een verzoek in bij de Belgische asielinstanties en bent u dus vertrouwd met de modaliteiten van zo'n verzoek. Uw uitleg dat u en uw partner besloten eerst raad te vragen aan een advocaat om daarna alle stukken te kunnen voorleggen kan geenszins overtuigen (DVZ, verklaring volgend verzoek, nr. 19). Er kan niet ingezien worden waarom u dergelijke bewijsstukken zou moeten achterhouden totdat u een advocaat heeft kunnen raadplegen hieromtrent.

Wat betreft de stukken die u op 12 juni 2023 en op 24 oktober 2023 alsnog hebt neergelegd samen met uw partner wordt verwezen naar zijn beslissing waarin deze stukken worden besproken en deze luidt als volgt:

[...]

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

*Gelet op de meest recente informatie waarover het CGVS beschikt (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 16 januari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20230116.pdf), blijft de beoordeling van de mogelijkheid tot het verkrijgen van nationale bescherming gedaan in het kader van uw vorige verzoek in uw hoofde onveranderd.*

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de staatssecretaris en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.

(...)"

2. Over de rechtspleging

Verzoeker, wiens beroep bij de Raad gekend is onder het rolnummer RvV 305 873, is de echtgenoot van verzoekster, wiens beroep bij de Raad gekend is onder het rolnummer RvV 305 874. Verzoekers beroepen zich op gelijkaardige asielmotieven en de bestreden beslissingen die ten aanzien van hen zijn genomen zijn gebaseerd op gelijkaardige motieven. In het verzoekschrift van verzoekster wordt het enig middel uit het verzoekschrift van verzoeker integraal hernomen. Gelet op het voorgaande moeten de zaken, omwille van hun onderlinge verknochtheid, worden samengevoegd.

3. Over de gegrondheid van de beroepen

3.1. De verzoekschriften

3.1.1. Uit een lezing van de verzoekschriften kan met enige welwillendheid worden afgeleid dat verzoekers de schending aanvoeren van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Verzoekers zijn het niet eens met de commissaris-generaal dat er in hun geval geen sprake is van een gegronde vrees voor vervolging, zoals voorzien in het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève), of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

Zij menen dat zij duidelijk uiteengezet hebben dat zij een reële vrees hebben om gedood te worden indien zij terugkeren naar Georgië. In deze benadrukken zij dat de relatie tussen hen niet aanvaard wordt door familie en de maatschappij, dat verzoekster als gescheiden vrouw wordt verbannen uit haar familie en verzoeker als de nieuwe partner wordt afgestempeld als geen echte man, dat zij doodsb bedreigingen krijgen en dat geen hulp wordt geboden door de autoriteiten. Waar in de verzoekschriften wordt gesteld dat het feit dat zij naar Georgië terugkeerden aantoonde dat er geen angst of vrees is en dat hun verhaal geheel ongeloofwaardig is, stellen verzoekers dat dit geen hout snijdt. Volgens verzoekers toont dit juist aan dat zij alle mogelijkheden hebben uitgeput om de problemen op te lossen, zij het zonder succes. Verzoekers besluiten dat, gelet op het geheel der omstandigheden, er in hun hoofdte wel degelijk een gegronde vrees voor executie is.

Tevens menen verzoekers dat zij een reëel risico op het lijden van ernstige schade lopen bij terugkeer. Zij vrezen (bovendien) opnieuw verbaal, dan wel agressief te worden aangevallen, gelet op het geheel der omstandigheden. Zij vragen aldus, in het geval dat de Raad *per impossible* van oordeel is dat hen niet de vluchtelingenstatus kan worden toegekend, hen de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden toegekend.

3.1.2. Op basis van hetgeen voorafgaat, vragen verzoekers de Raad om hen de vluchtelingenstatus toe te kennen en minstens om hen de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

3.2. Stukken

Verzoekers voegen ter staving van hun betoog geen bijkomende stukken bij de voorliggende verzoekschriften.

3.3. Beoordeling van de beroepen

3.3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissingen zijn gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk

rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1, van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek van zowel de juridische als de feitelijke gronden, zoals deze voortvloeien uit artikel 46, punt 3, van de richtlijn 2013/32/EU.

3.3.2. De Raad benadrukt dat de bestreden beslissingen werden genomen op basis van artikel 57/6/2, § 1, van de Vreemdelingenwet, dat aan de commissaris-generaal de bevoegdheid geeft om een volgend verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren indien er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij/zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bovendien houden de bestreden beslissingen op zich geen verwijderingsmaatregelen in. De aangevoerde schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet mist dan ook juridische grondslag.

3.3.3. Verzoekers dienen beroep in tegen de beslissingen van de commissaris-generaal van 21 november 2023, getiteld *“niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)”*, waarbij hun huidige, derde (in geval van verzoeker) en tweede (in geval van verzoekster) verzoeken om internationale bescherming niet-ontvankelijk worden verklaard in de zin van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet.

3.3.4. Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissingen zijn genomen, luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet.

De parlementaire voorbereiding van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijk inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24*).

De terminologische wijziging, ontvankelijkheid in plaats van inoverwegingneming - oud artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet sprak over het al dan niet in overweging nemen van een asielverzoek, daar waar er in de huidige bepaling sprake is van het al dan niet ontvankelijk verklaren van het volgend verzoek om internationale bescherming -, heeft geen enkele impact op de *ratio legis* die leidde tot de invoering van

oud artikel 57/6/2 door de wet van 8 mei 2013, noch op de draagwijdte van het onderzoek van de commissaris-generaal (*Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001, 116*).

3.3.5. In het kader van de huidige verzoeken om internationale bescherming van verzoekers dient te worden vastgesteld dat zij blijven vasthangen aan hun vluchtrelaas en de asielmotieven zoals uiteengezet in het kader van hun eerdere verzoeken om internationale bescherming. Verzoekers verklaren nog altijd vervolging te vrezen omwille van hun relatie. Verzoeker verklaart bedreigd te zijn geweest zowel door een lid van de politie als door een crimineel. Hij verduidelijkt dat hij in elkaar werd geslagen en hierdoor zelfs naar het ziekenhuis moest en dat er hem gezegd werd dat hij geld moest geven aan criminele bendes. Verzoekster verklaart dat haar problemen nog erger werden. Zij verduidelijkt dat de hele maatschappij, haar familie en haar burens haar lastig vielen, haar en haar kind uitscholden, naar haar spuwden en haar sloegen en stenen gooiden. Verzoekster verklaart verder niet geholpen te zijn geweest nadat zij klacht indienden bij de politie. Ook verzoeker meent dat het niet zou helpen om klacht in te dienen bij de politie, daar de politie deze bendes beschermt omdat zij helpen bij het ronselen van stemmen wanneer er verkiezingen zijn.

Ter staving van hun huidige beschermingsverzoeken leggen verzoekers volgende documenten voor tijdens de administratieve procedure: een kopie van een medisch verslag opgesteld op 8 juni 2023, een kopie van een getuigschrift van echtscheiding van verzoekster, een medisch-psychisch attest van verzoekster, een door verzoekers opgestelde handgeschreven brief, een USB-stick met daarop een video die verzoekers als “*familierreureur*” omschrijven en een kopie van een attest waaruit blijkt dat verzoeker lid is van een politieke partij.

De kernvraag is of deze elementen niet alleen kunnen worden gekwalificeerd als nieuwe elementen, maar ook als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekers voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking komen.

3.3.6. Na grondige lezing van de dossiers besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoekers geen nieuwe elementen aanbrengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling, in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of voor subsidiaire bescherming, in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, in aanmerking komen. Het is de taak van de verzoeker om internationale bescherming om zijn verzoek te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad stelt echter vast dat verzoekers hiertoe in gebreke blijven. Uit de lezing van de verzoekschriften blijkt weliswaar dat zij het niet eens zijn met de motieven van de bestreden beslissingen, doch de Raad stelt vast dat zij in wezen niet verder komen dan het herhalen van eerder afgelegde verklaringen, het formuleren van algemene beweringen en het bekritisieren van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee zij echter de gedane bevindingen niet weerleggen, noch ontkrachten.

3.3.7. De Raad wijst erop dat, in het kader van verzoekers' eerste verzoeken om internationale bescherming, de commissaris-generaal, zowel ten aanzien van verzoeker als verzoekster, besloot tot de kennelijke ongegrondheid van de verzoeken en hen de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus weigerde. Dit omdat geen geloof kon worden gehecht aan het door hen gezamenlijk voorgehouden relaas en zij niet aannemelijk maakten dat zij zich niet kunnen beroepen op bescherming door de Georgische autoriteiten. In het kader van het beroep dat verzoeker tegen de beslissing die ten aanzien van hem genomen werd bij de Raad instelde, velde de Raad het arrest nr. 260 891 van 20 september 2021 waarin deze beslissing en beoordeling bevestigd werden. Verzoekster diende geen beroep in tegen de beslissing die ten aanzien van haar genomen werd. In het kader van het tweede verzoek om internationale bescherming dat door verzoeker werd ingediend, besliste de commissaris-generaal tot de niet-ontvankelijkheid van dit verzoek. Verzoeker tekende hiertegen geen beroep aan.

De Raad benadrukt dat de commissaris-generaal bij de beoordeling van nieuw aangevoerde gegevens dient na te gaan of de aangevoerde gegevens “*nieuw*” zijn in de zin dat zij “*de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt*”, m.a.w. of ze van dien aard zijn dat ze tot een andere beslissing kunnen leiden dan de weigering van een eerder verzoek om internationale bescherming. De Raad herinnert er voorts aan dat hij niet de bevoegdheid heeft om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, tenzij de verzoeker nieuwe elementen of feiten aanbrengt of aan

de orde zijn die afbreuk doen aan de determinerende motieven van de eerdere weigeringsbeslissing. Dit neemt echter niet weg dat de Raad bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd.

3.3.8. De Raad treedt de commissaris-generaal bij dat de verklaringen die verzoekers in het kader van hun huidige verzoeken om internationale bescherming afleggen geenszins nieuwe elementen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet zijn.

Wat de verklaringen van verzoeker betreft, wordt in de bestreden beslissing die ten aanzien van hen werd genomen, op goede gronden het volgende overwogen:

“Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorige verzoeken hebt uiteengezet – namelijk dat u opnieuw bedreigingen en problemen kreeg omwille van uw relatie met uw partner N. A., dat leden van het crimineel milieu u willen afpersen, dat een lid van het crimineel milieu u zelfs in elkaar sloeg en dat de politie deze criminelen bescherming biedt (DVZ, verklaring volgend verzoek, nr. 17 en 20) - moet worden beklemtoond dat uw vorige verzoeken door het CGVS werden afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. Er kon immers geen enkel geloof worden gehecht aan de problemen die u zou gekend hebben met leden van de Georgische politie, noch aan uw relaas omtrent u zogenaamde geheime relatie met uw huidige partner en haar problematische echtscheiding, noch aan het relaas dat u aanvoerde bij uw tweede verzoek rond uw problemen met criminele figuren. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig verzoek bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

Bovendien moet opgemerkt worden dat uw vrijwillige terugkeer naar Georgië en uw keuzes in het kader van deze terugkeer opvallend zijn indien u werkelijk voorheen ernstige problemen zou hebben gekend en zou moeten vrezen. U stelt namelijk dat u na een opleiding van twee maanden in Tbilisi terugkeerde naar uw eigen dorp, dat u gedurende drie of vier maanden in uw dorp woonde en dat u opnieuw aan de slag ging bij de Credobank (DVZ, verklaring volgend verzoek, nr. 10 en 16). Dergelijk gedrag waarmee u zich op eigen initiatief opnieuw in de onmiddellijke nabijheid van uw belagers vestigt, wekt verbazing en lijkt onverenigbaar met het gedrag dat zou verwacht worden van iemand die eerder diezelfde omgeving diende te ontvluchten. Dit relativeert en ondermijnt eens te meer de door u aangehaalde vrees.”

Wat de verklaringen van verzoekster betreft, wordt in de bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoekster, terdege het volgende gesteld:

“Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw eerste verzoek hebt uiteengezet, namelijk dat u problemen kreeg toen uw relatie met T. I. bekend raakte (DVZ, verklaring volgend verzoek, nr. 20) , moet worden beklemtoond dat uw vorig verzoek door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. Er kon geen geloof worden gehecht aan de problemen die u beweerde te kennen omwille van uw relatie met T. I. omdat jullie tegenstrijdige verklaringen aflegden over de aard van jullie relatie, over uw echtscheiding, over het moment waarop uw ex-partner al dan niet op de hoogte raakte van jullie relatie, dat uw relaas ernstige inconsistenties vertoonde aangaande uw gedwongen huwelijk en de aanloop naar de scheiding en dat er verder geen begin van bewijs werd aangebracht ter staving van de moeilijke scheiding zoals bijvoorbeeld het vonnis van de rechtbank. Deze motieven werden ook bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het arrest dat ten aanzien van uw partner werd gevelde. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig verzoek louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid. Gelet op het feit dat u in het kader van uw eerste verzoek helemaal niet aannemelijk hebt kunnen maken dat u ernstige problemen kende omwille van een problematische scheiding en uw nieuwe relatie met T. I., kan er evenmin geloof gehecht worden aan uw huidige verklaringen dat deze situatie zelfs nog uitbreiding kende bij uw terugkeer naar Georgië en dat u nu omwille van diezelfde redenen door ‘heel de maatschappij’ wordt lastig gevallen en bedreigd en dat de politie u niet zou willen helpen omdat u als gescheiden vrouw een slechte reputatie zou genieten. Hierbij

moet nog opgemerkt worden dat het in deze context dan ook niet geloofwaardig kan worden geacht dat de politie u zelfs zou hebben proberen te verkrachten.

Tevens wekt het verbazing dat u gedurende de hele periode van uw terugkeer naar Georgië hebt verbleven in Zestaphoni en meer bepaald in Shuakvaliti (Shua Kualiti), het dorp waar u eerder ook al had verbleven in de periode 2015-2019 (zie: CGVS gehoorverslag 05/08/2020, pg 4). Zelfs nadat uw partner was teruggekeerd naar Georgië in april 2022 en hij u hierbij eventueel kon ondersteunen, ondernam u kennelijk geen enkele poging om u elders te vestigen zodat u wat afstand kon nemen van de personen die u lastig vielen. In een context van een lokaal probleem dat verband houdt met uw slechte reputatie als gescheiden vrouw met een nieuwe partner en waarbij u dermate belaagd werd dat u amper nog uw woning kon verlaten, lijkt dit weinig aannemelijk. Dit relateert en ondermijnt eens te meer de door u aangehaalde vrees.

Verder moet opgemerkt worden dat u zich beperkt tot loutere blote beweringen aangaande de door u aangehaalde nieuwe feiten na uw terugkeer naar Georgië en uw poging(en) om bescherming te verkrijgen terwijl u redelijkerwijs bewijsstukken zou moeten kunnen neerleggen ter staving van bijvoorbeeld de klacht die u zou hebben ingediend (DVZ, verklaring volgend verzoek, nr. 24). Indien u werkelijk zoals u beweert zou geprobeerd hebben om bescherming te verkrijgen van de Georgische autoriteiten na uw terugkeer mag hiervan een begin van bewijs worden verwacht.

U stelt ook dat u beschikt over schriftelijke getuigenissen, maar u legt deze tot op heden niet neer (DVZ, verklaring volgend verzoek, nr. 19). Van een verzoeker om internationale bescherming wordt nochtans verwacht dat hij zo spoedig mogelijk alle relevante informatie en bewijsstukken aanbrengt bij de bevoegde asielinstanties. Bovendien dient u voor de tweede maal en uw partner voor de derde maal een verzoek in bij de Belgische asielinstanties en bent u dus vertrouwd met de modaliteiten van zo'n verzoek. Uw uitleg dat u en uw partner besloten eerst raad te vragen aan een advocaat om daarna alle stukken te kunnen voorleggen kan geenszins overtuigen (DVZ, verklaring volgend verzoek, nr. 19). Er kan niet ingezien worden waarom u dergelijke bewijsstukken zou moeten achterhouden totdat u een advocaat heeft kunnen raadplegen hieromtrent."

Deze overwegingen zijn pertinent en draagkrachtig en vinden allen steun in de administratieve dossiers.

In de verzoekschriften betogen verzoekers dat het feit dat zij terugkeerden naar Georgië juist aantoonde dat zij alle mogelijkheden hebben uitgeput om hun problemen op te lossen, zij het zonder succes en niet gezien kan worden als een tegenindicatie van de geloofwaardigheid van hun verklaringen. In deze merkt de Raad op dat verzoekers in het kader van hun vorig(e) verzoek(en) poneerden dat zij hun land van herkomst verlieten omwille van een gegronde vrees voor vervolging, hetgeen impliceert dat zij meenden geen bescherming te kunnen genieten van de Georgische autoriteiten. Dat verzoekers na hun vorige beschermingsverzoek(en) vrijwillig terugkeerden naar Georgië – en aldaar het grootste deel van hun terugkeer in hun dorp verbleven en in geval van verzoeker daar werkte – roept twijfels op over de geloofwaardigheid van hun vrees en hun bewering niet op de in Georgië voorziene bescherming te kunnen rekenen. Dat zij terugkeerden om alle mogelijkheden in hun land van herkomst uit te putten, doet verder twijfelen aan hun bewering tijdens hun vorig(e) verzoek(en) een gegronde vrees voor vervolging te hebben. De vrees waarop verzoekers zich beroepen in het kader van hun huidige verzoeken om internationale bescherming, betreft dezelfde vrees als degene waarop zij zich baseerden in het kader van hun vorig(e) beschermingsverzoek(en), waaraan – mede gelet hierop – geen geloof kan worden gehecht.

Voor het overige komen verzoekers niet verder dan het volharden in hun vrees en verklaringen, hetgeen geenszins afbreuk doet aan voormelde pertinente overwegingen van de bestreden beslissingen.

3.3.9. Verder oordeelt de Raad, in navolging van de verwerende partij, dat de door verzoekers tijdens de administratieve procedure van hun huidige verzoeken neergelegde documenten geenszins nieuwe elementen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet zijn. In de bestreden beslissingen wordt hierover terecht het volgende gesteld:

"Wat de kopie van een medisch verslag van een medische behandeling in het ziekenhuis die u kreeg op 19 november 2022 betreft, moet worden vastgesteld dat in dit document geen bewijs kan worden gevonden van de door u aangehaalde asielmotieven. Het attest bevat een anamnese waaruit blijkt dat u die dag buikpijn had, somt op welke onderzoeken werden uitgevoerd, welke medicatie u werd toegediend en dat u diezelfde dag het ziekenhuis terug mocht verlaten. Uit het attest kan op geen enkele wijze worden opgemaakt dat uw medische klachten op dat moment gelinkt zouden kunnen zijn aan daden van

vervolging of ernstige schade. De kopie van het medisch attest bevat dus geen informatie die iets zou kunnen wijzen aan de voorgaande beoordeling van uw verzoeken.

Het getuigschrift van echtscheiding werd eerder al neergelegd in het kader van het eerste verzoek van uw partner en vormt geen nieuw element. Haar echtscheiding werd overigens op zich niet betwist. Het louter opnieuw neerleggen van hetzelfde document doet op geen enkele wijze afbreuk aan de voorgaande beoordeling van uw verzoeken.

Het medisch-psychisch attest van 5 april 2023 staat dat uw partner, A. N., psychische problemen kent en hiervoor in België een psycholoog raadpleegde. Uit dit attest van de psycholoog, blijkt dat uw partner sinds 4 april 2023, dus daags voor het opstellen van het attest, wordt opgevolgd. Het attest beschrijft het 'klinisch beeld' met symptomen van posttraumatisch stresssyndroom, symptomen van een angstproblematiek en andere symptomen volgens het discours van de patiënt waaronder piekeren en een zelfmoordpoging. Hierbij valt op dat er bijzonder veel symptomen worden opgenoemd terwijl de psychische begeleiding pas werd opgestart daags voordien en dat deze symptomen louter worden opgesomd zonder verdere duiding of onderbouwing, wat maakt dat de bewijswaarde van dit attest beperkt blijft.

Verder wordt het relaas van uw partner over haar problematisch gedwongen huwelijk hernomen in het attest. In dat verband moet opgemerkt worden dat een dergelijk psychisch attest geenszins een sluitend bewijs vormt voor de omstandigheden waarin de hierin vermelde psychische symptomen en problemen werden opgelopen. Een psycholoog kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen die aan de basis zouden liggen van de psychische problemen. Bij het vaststellen van een diagnose en de eventuele achterliggende feiten is de psycholoog immers afhankelijk van hetgeen hem in de gezegden van de patiënt wordt aangereikt. Het in casu neergelegde psychische attest is, zoals eveneens duidelijk blijkt uit de inhoud, minstens voor wat betreft de oorzaak van uw partners psychische problematiek, dan ook nadrukkelijk gebaseerd op haar gezegden. Het loutere gegeven dat uw partner ten overstaan van haar psycholoog elementen van haar vluchtrelaas, dat ongeloofwaardig werd bevonden, herneemt, doet op geen enkele wijze afbreuk aan de voorgaande beoordeling van dit relaas.

De door u en uw partner getekende handgeschreven brief waarin jullie melden dat jullie nog steeds bezig zijn met het verzamelen van bewijsstukken en documenten en waarin jullie verzoeken om een persoonlijk onderhoud te organiseren omdat jullie niet alles konden vermelden bij de DVZ, bevat geen enkel concreet nieuw element dat de kans minstens aanzienlijk groter zou kunnen maken dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Uw loutere blote bewering dat u niet alles kon vertellen – zonder enige toelichting waar dit dan over zou gaan – kan niet worden gevolgd. Van een verzoeker om internationale bescherming wordt verwacht dat hij zo spoedig mogelijk alle relevante informatie en bewijsstukken aanbrengt bij de bevoegde asielinstanties. Bovendien dient u reeds voor de derde maal een verzoek in bij de Belgische asielinstanties en bent u dus vertrouwd met de modaliteiten van zo'n verzoek. Er werd u bij de DVZ ook uitgelegd dat u alle nieuwe elementen en documenten moest aanbrengen en dat het CGVS niet verplicht is om u op te roepen voor een gehoor (zie: DVZ, verklaring volgend verzoek). U hebt bovendien ook eerder al elementen laattijdig aangebracht waarbij u ook al beweerde dat u niet alles kon vertellen wat niet als een plausibele uitleg kon worden aanvaard (zie: beslissing CGVS inzake uw tweede verzoek). Het heeft er dan ook alle schijn van dat u telkens een aantal 'nieuwe elementen' achter de hand wenst te houden in de hoop op die manier uw procedures te rekken. Dit doet sterk denken aan proceduremisbruik.

De videobeelden die u overmaakt zijn ook niet van die aard dat ze alsnog kunnen aantonen dat u in Georgië wordt vervolgd. Op deze beelden is een man te zien met verwondingen in het aangezicht die medische verzorging krijgt (hechtingen). Hoe hij deze verwondingen opliep is echter niet te zien op de beelden. De man in beeld zou uw broer zijn, maar zijn identiteit kan niet onomstotelijk blijken uit de beelden. Hoe dan ook kan uit deze beelden geenszins besloten worden dat de persoon in kwestie, mogelijkerwijze uw broer, de verwondingen opliep omwille van feiten van vervolging waardoor ook u gevaar zou lopen in uw land van herkomst. Uw verklaring dat uw broer in elkaar werd geslagen door enkele van dezelfde bendeleden als diegenen waar u zelf mee te maken kreeg vloeit immers volledig voort uit een ongeloofwaardig bevonden relaas (zie beroepsschrift van 2 juli 2023). Bij gebrek aan geloofwaardige verklaringen die meer duidelijkheid scheppen over de omstandigheden die aan de basis liggen van het aanvullende stuk dat u neerlegt, is het stuk op zich onvoldoende bewijskrachtig om te worden gekwalificeerd als een nieuw element dat de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maakt.

Ten slotte legt een kopie van een attest neer ter staving van uw politieke activiteiten. Volgens dit attest was of bent u lid van 'European Georgia' en was u actief betrokken bij partijactiviteiten. U zou ook bijzonder behulpzaam geweest zijn tijdens de verkiezingen in 2020 en 2021. Uw beweerd politiek engagement werd evenwel al onderuit gehaald in het kader van uw eerste verzoek. Uw kennis van uw partij bleek namelijk ondermaats te zijn en u legde ook verklaringen af die in strijd waren met objectieve informatie over het ontstaan van voornoemde politieke partij. U werd al in het kader van uw eerste verzoek uitdrukkelijk verzocht uw politieke activiteiten te staven met documenten, maar u hebt steeds nagelaten dit te doen tot nu. Het gegeven dat u nu ineens - manifest laattijdig - met een kopie van een attest komt aanzetten om alsnog een bewijs te leveren van uw politieke activiteiten, kan uw geloofwaardigheid niet herstellen. Er kan niet worden ingezien om welke reden u er pas jaren later in geslaagd zou zijn dergelijk attest te bekomen indien u werkelijk een partijlid was. Aan documenten kan hoe dan ook slechts bewijswaarde worden toegeschreven voor zover ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen. Voorts moet worden vastgesteld dat het louter een kleurenkopie betreft, waarvan de authenticiteit op geen enkele wijze kan worden nagegaan. Daarenboven roept ook de inhoud van het attest ernstige twijfels op aangezien de auteur stelt dat u geholpen heeft bij de verkiezingen in 2020 en 2021 terwijl uit uw administratief dossier blijkt dat u van 11 december 2019 tot april 2022 in België verbleef."

Verzoekers laten deze overwegingen, die pertinent en draagkrachtig zijn en steun vinden in de administratieve dossiers, volledig onverlet, zodat ze bij gebrek aan enig dienstig en concreet verweer, onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

3.3.10. Volledigheidshalve merkt de Raad, in navolging van de verwerende partij, op dat de beoordeling van de mogelijkheid tot het verkrijgen van nationale bescherming die gedaan werd in het kader van hun vorige verzoek(en), gelet op de COI Focus, "Georgië – algemene situatie" van 16 januari 2023 alsook gelet op de COI Focus, "Georgië – algemene situatie" van 11 december 2023, zoals ter kennis gebracht bij de aanvullende nota's van de verwerende partij, in hun hoofde onveranderd blijft.

3.3.11. In acht genomen hetgeen voorafgaat, zijn er geen nieuwe elementen of feiten in de zin van artikel 57/6/2, § 1, van de Vreemdelingenwet aan de orde en worden er geen nieuwe elementen of feiten door verzoekers neergelegd die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor de erkenning als vluchteling, in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of voor subsidiaire bescherming, in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet, in aanmerking komen. Derhalve heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van hun (volgende) verzoeken om internationale bescherming.

3.3.12. Uit wat voorafgaat, blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van de beroepen zou kunnen oordelen. Verzoekers hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaken terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken RvV X en RvV X worden gevoegd.

Artikel 2

De beroepen worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien september tweeduizend vierentwintig door:

V. SERBRUYNS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

V. SERBRUYNS